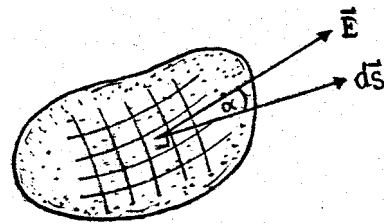

บทที่ 2.3 ความหนาแน่นของฟลักซ์สนามไฟฟ้า (Electric flux Density)

2.3.1 ฟลักซ์สนามไฟฟ้า (ψ)

ฟาราเดย์มีความสนใจเกี่ยวกับสนามไฟฟ้าสถิตย์ และผลของการใช้ฉนวนชนิดต่างๆ เป็นตัวกลางคั่นอยู่ในสนามไฟฟ้า จึงได้สร้างทรงกลมซ้อนร่วมจุดศูนย์กลางกันขึ้น โดยทรงกลม นอกเป็นครึ่งทรงกลม 2 ซีกประกบกันและมีฉนวนคั่นระหว่างทรงกลมทั้งสอง ในการทดลอง ฟาราเดย์ จะให้ประจุไฟฟ้าแก่ทรงกลมในแล้วประกบครึ่งทรงกลมแต่ละซีกของทรงกลมนอก ซึ่งมี ฉนวนอยู่ภายในครอบทรงกลมในไว้ ต่อสายจากทรงกลมนอกลงดิน แล้วเอาออก จากนั้นจึงถอด ทรงกลมนอกออกโดยใช้เครื่องมือที่เป็นฉนวน ทำการวัดปริมาณ ประจุบนทรงกลมนอกและใน ผลจากการทดลอง พบว่าประจุไฟฟ้า บนทรงกลมทั้งสองมีปริมาณเท่ากัน (แต่เป็นประจุไฟฟ้าชนิด ตรงกันข้าม) โดยไม่ขึ้นอยู่กัชนิดของฉนวน(หรือไดอิเล็กตริก) ที่คั่นอยู่ ฟาราเดย์ จึงสรุปผลการ ทดลองว่า “ มีการขจัดจากทรงกลมในไปยังทรงกลมนอกโดยไม่ขึ้นกับตัวกลาง” และเรียกการ ขจัดนี้ว่า Displacement flux หรือ Electric flux (ฟลักซ์สนามไฟฟ้า: ψ) โดย ‘ฟลักซ์สนามไฟฟ้า’ จะเป็นสัดส่วนโดยตรงกับปริมาณประจุและมีการขจัดในทิศทางเดียวกับเส้นแรงไฟฟ้า”

2.3.2 ความหนาแน่นฟลักซ์สนามไฟฟ้า($\vec{D}$)

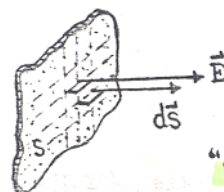
พิจารณาผิวปิดรูปร่างใดๆ ซึ่งปิดล้อมประจุไฟฟ้าไว้ภายในดังรูป ถ้าผิวปิดนี้วางอยู่ใน สุญญากาศ หรือ free space แล้ว ฟลักซ์สนามไฟฟ้าค่าน้อยๆ ($d\psi$) ที่ผ่านผิวน้อยๆ (ds) บนผิว ปิดนี้ไปได้ จะมีค่าเป็น $d\psi = \epsilon_0 (E \cos \alpha) ds = \epsilon_0 \vec{E} \cdot d\vec{s}$

นิยาม : โดยที่ $d\vec{s}$ เป็นเวกเตอร์แทนพื้นที่ ds มีขนาดเท่ากับพื้นที่ ds ทิศตั้งฉากและพุ่ง ออกจากพื้นที่ ds เสมอ

ฟลักซ์สนามไฟฟ้าที่ผ่านผิวปิด(ทั้งหมด) ไป จึงมีค่าเป็น $\psi = \oint_S d\psi = \oint_S \epsilon_0 \vec{E} \cdot d\vec{s}$

ในกรณีที่ความเข้มสนามไฟฟ้า $\vec{E}$ มีค่าสม่ำเสมอทั่วพื้นผิวและมีทิศตั้งฉากกับพื้นผิวนั้นๆแล้ว

ฟลักซ์ที่ผ่านพื้นผิวไปได้จะมีค่าเป็น $\psi = \oint_S \epsilon_0 \vec{E} d\vec{s} = \epsilon_0 E \oint_S ds = \epsilon_0 ES$

จะได้ $\psi / s = \epsilon_0 E$; ψ / s คือ ฟลักซ์สนามไฟฟ้าต่อหน่วยพื้นที่ เรียกว่า “ความหนาแน่นฟลักซ์สนามไฟฟ้า” (Electric flux Density : $\vec{D}$)

$$\text{ดังนั้น } \boxed{D = \frac{\psi}{s} = \epsilon_0 E} \quad \text{หรือเขียนแบบเวกเตอร์ได้เป็น } \boxed{\vec{D} = \epsilon_0 \vec{E}}$$

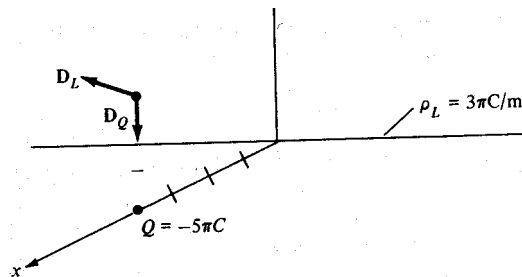
$\vec{D}$ จึงมีหน่วยเป็น $C / m^2 : \left[\frac{C^2}{Nm^2} \cdot \frac{N}{C} \right]$ และมีทิศทางเดียวกับ $\vec{E}$

ดังนั้น ความสัมพันธ์ ระหว่างฟลักซ์สนามไฟฟ้า และ ความหนาแน่นฟลักซ์สนามไฟฟ้าจึงเป็น

$$\boxed{\psi = \oint_s \vec{D} \cdot d\vec{s}} \dots\dots\dots \text{*****}$$

และฟลักซ์สนามไฟฟ้า: ψ จึงมีหน่วยเป็น $C : \left[\frac{C}{m^2} \cdot m^2 \right]$

ตัวอย่างที่ 1 จากรูปถ้ามีประจุชนิดจุด -5π mC ที่ (4,0,0) และมีประจุเชิงเส้น 3π mC/m ตามแนวแกน y จงหาความหนาแน่นของฟลักซ์ ไฟฟ้า D ที่ (4,0,3)

วิธีทำ กำหนด $D = D_Q + D_L$ โดย D_Q และ D_L เป็นความหนาแน่นของฟลักซ์ ที่เกิดจากประจุชนิดจุด และประจุเชิงเส้นตามลำดับ

$$\therefore \vec{D}_Q = \epsilon_0 \vec{E} = \frac{Q}{4\pi R^2} \cdot \vec{a}_r = \frac{Q(r - r')}{4\pi |r - r'|^3}$$

$$\text{เมื่อ } r - r' = (4,0,3) - (4,0,0) = (0,0,3)$$

$$\text{ดังนั้น } \vec{D}_Q = \frac{-5\pi \cdot 10^{-3} (0,0,3)}{4\pi (0,0,3)^3} = -0.138 \vec{a}_z \dots\dots\dots mC / m^2$$

$$\text{และ } \vec{D}_L = \epsilon_0 \vec{E} ; \vec{E} = \frac{\rho_L}{2\pi \epsilon_0 \rho} \cdot \vec{a}_\rho \quad (\text{ประจุเชิงเส้น})$$

$$\therefore \vec{D}_L = \frac{\rho_L}{2\pi \rho} \cdot \vec{a}_\rho$$

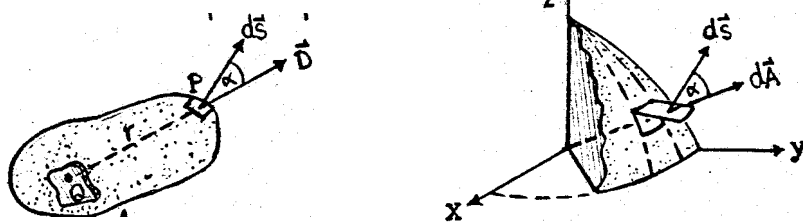
$$\text{ในกรณีนี้ } \vec{a}_\rho = \frac{(4,0,3) - (0,0,0)}{|(4,0,3) - (0,0,0)|} = \frac{(4,0,3)}{5} = \frac{1}{5}(4\vec{a}_x + 3\vec{a}_z)$$

$$\rho = \sqrt{4^2 + 3^2} = \sqrt{25} = 5$$

$$\therefore \vec{D}_L = \frac{3\pi}{2\pi(25)} \cdot (4\vec{a}_x + 3\vec{a}_z) = 0.24\vec{a}_x + 0.18\vec{a}_z \dots\dots\dots \text{mC} / \text{m}^2$$

$$\therefore \vec{D} = \vec{D}_Q + \vec{D}_L = 240\vec{a}_x + 42\vec{a}_z \dots\dots\dots \mu\text{C} / \text{m}^2 \quad \text{ตอบ}$$

2.3.3 กฎของเกาส์ (Gauss's law)

พิจารณาจุดประจุ Q ที่อยู่ภายในผิวปิดรูปร่างใดๆ ใน free space ดังรูป $d\vec{s}$ ซึ่งเป็นเวกเตอร์แทนพื้นที่น้อยๆ บนผิวปิดรูปร่างใดๆ เขียนในเทอมของ r, θ, ϕ ได้โดยการเขียนผิวปิดทรงกลมรัศมี r ล้อมรอบจุดประจุ Q ไว้ ถ้าพื้นที่น้อยๆ บนผิวปิดทรงกลม ณ จุด P เท่ากับ dA

$d\vec{A}$ ซึ่งเป็นเวกเตอร์แทนพื้นที่ dA จึงมีทิศทางตามแนวรัศมีพุ่งออกจากผิวทรงกลม ณ จุด P เช่นเดียวกับ $\vec{D}$ (หรือ $\vec{E}$) ณ จุด P มุมระหว่าง $d\vec{A}$ กับ $d\vec{s}$ จึงเป็น α ด้วย ดังรูป

$$\text{จากรูป } ds \cos \alpha = dA \quad \text{หรือ} \quad dS = dA \sec \alpha$$

$$\therefore dA = r^2 \sin \theta d\theta d\phi \quad ;$$

$$\therefore ds = r^2 \sin \theta d\theta d\phi \sec \alpha : \text{สมการของพื้นที่น้อยๆ บนผิวปิดรูปร่างใดๆ}$$

$$\text{ฟลักซ์สนามไฟฟ้าที่พุ่งผ่านผิวปิดรูปร่างใดๆ ไปมีค่าเป็น } \psi = \oint_S \vec{D} \cdot d\vec{s}$$

$$\text{เนื่องจาก } \vec{D} = \epsilon_0 \vec{E} \quad \text{และ} \quad \vec{E} = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 R^2} \cdot \vec{a}_R \quad \therefore \vec{D} = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 R^2} \cdot \vec{a}_R$$

$$\text{จึงได้} \quad \psi = \oint_S \frac{Q}{4\pi R^2} \cdot \vec{a}_R \cdot r^2 \sin \theta d\theta d\phi \sec \alpha \vec{a}_n$$

$$= \frac{Q}{4\pi} \oint_S \sin \theta d\theta d\phi \sec \alpha (\vec{a}_R \cdot \vec{a}_n)$$

$$\begin{aligned}
&= \frac{Q}{4\pi} \int_S \sin \theta d\theta d\phi \sec \alpha \cos \alpha = \frac{Q}{4\pi} \int_S \sin \theta d\theta d\phi \\
&= \frac{Q}{4\pi} \int_0^\pi \int_0^{2\pi} \sin \theta d\theta d\phi = \frac{Q}{4\pi} (-\cos \theta)_0^\pi [\phi]_0^{2\pi} = \frac{Q}{4\pi} (2)(2\pi)
\end{aligned}$$

$$\therefore \psi = Q \quad \dots\dots\dots*****$$

ดังนั้น $\psi = \oint_S \vec{D} \cdot d\vec{s} = Q$ สมการนี้คือ “กฎของเกาส์” ซึ่งมีใจความว่า “ฟลักซ์สนามไฟฟ้าที่ตัดผ่านผิวปิดใดๆ จะมีค่าเท่ากับ ปริมาณประจุไฟฟ้าที่ถูกปิดล้อมอยู่ในผิวปิดนั้น” โดยฟลักซ์สนามไฟฟ้าที่ตัดผ่านผิวปิดจะมีทิศพุ่งเข้าหาผิวปิด หรือออกจากผิวปิด ก็ขึ้นอยู่กับชนิดของประจุไฟฟ้า Q เนื่องจากเส้นแรงไฟฟ้ามีทิศพุ่งออกจากประจุไฟฟ้าบวก และมีทิศพุ่งเข้าสู่ประจุไฟฟ้าลบ ฟลักซ์สนามไฟฟ้าของประจุไฟฟ้าลบ (ψ เป็นลบ) จึงมีทิศพุ่งเข้าสู่ผิวปิด ขณะที่ฟลักซ์สนามไฟฟ้าของประจุไฟฟ้าบวก (ψ เป็นบวก) มีทิศพุ่งออกจากผิวปิด

จากกรณีที่ผ่านมา แม้ว่าจะเป็นผลมาจากจุดประจุ แต่จะเห็นว่า ปริมาณฟลักซ์สนามไฟฟ้าที่ผ่านผิวปิดขึ้นอยู่กับปริมาณประจุสุทธิ ภายในผิวปิดนั้นเท่านั้น ไม่ขึ้นอยู่กับลักษณะการกระจายของประจุไฟฟ้าเลย นั่นคือ ไม่ว่าประจุไฟฟ้าจะกระจายกันอยู่เป็นกลุ่มของจุดประจุ ประจุเชิงเส้น ประจุเชิงพื้นผิว หรือประจุเชิงปริมาตร อยู่ในผิวปิดก็ตามถ้าปริมาณประจุสุทธิ ที่ถูกปิดล้อมอยู่ มีค่าเท่ากัน ฟลักซ์สนามไฟฟ้า ที่ผ่านผิวปิดนั้นจะมีค่าเท่ากัน ดังนั้น กฎของเกาส์ จึงใช้ได้ทั่วไปไม่ว่าประจุไฟฟ้าจะกระจายอยู่ในลักษณะใดก็ตาม และ Q ใน กฎของเกาส์ อาจมีค่าตามสมการ

$$\begin{aligned}
Q &= \sum_{i=1}^n Q_i \\
Q &= \int_L \rho_L dL \\
Q &= \int_S \rho_S dS \\
\text{หรือ } Q &= \int_V \rho_V dV
\end{aligned}$$

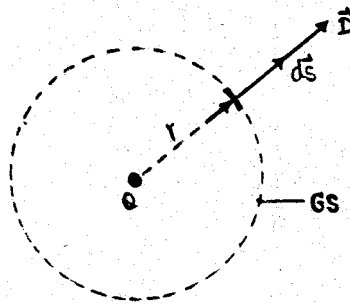
2.3.4 การประยุกต์กฎของเกาส์

1. การประยุกต์กฎของเกาส์กับบริเวณที่มีประจุไฟฟ้ากระจายอยู่อย่างสมมาตร

ในกรณีนี้ต้องเลือกผิวปิด(เรียกว่าผิวเกาส์เขียน: Gaussian Surface:GS) ให้เหมาะสมกับลักษณะการกระจายของประจุไฟฟ้า ผิวปิดที่เลือก ควรมีคุณลักษณะ 2 ประการดังนี้คือ

(1) ฟลักซ์สนามไฟฟ้า ต้องตัดผ่านในแนวตั้งฉาก หรือไม่ก็ขนาน กับผิวปิดที่เลือก ซึ่งมีผลทำให้ $\vec{D} \cdot d\vec{s}$ มีค่าเป็น Dds และ 0 ตามลำดับ

(2) บริเวณใดก็ตามบนผิวปิดที่ $\vec{D} \cdot d\vec{s}$ ไม่เป็น 0 แล้ว ความหนาแน่นฟลักซ์สนามไฟฟ้า $\vec{D}$ ต้องมีค่าคงที่ ทั่วทั้งผิวปิดนั้น

ตัวอย่างของการประยุกต์ในกรณีนี้ได้แก่ การหาความเข้มสนามไฟฟ้า จากจุดประจุ และ ประจุเชิงเส้น

การใช้กฎของเกาส์หาความเข้มสนามไฟฟ้า ณ ระหว่าง r จาก จุดประจุ Q

เลือกผิวปิดล้อมรอบจุดประจุ Q เป็นผิวทรงกลม รัศมี r ณ จุดใดๆ บนผิวทรงกลม $\vec{D}$ จะมีทิศไปทางเดียวกับ $d\vec{s}$ เสมอ โดยอยู่ในแนว $\vec{a}_R$ ณ จุด นั้นๆ ($\vec{D}$ มีทิศไปทางเดียวกับเส้นแรงไฟฟ้า)

จาก $\oint_S \vec{D} \cdot d\vec{s} = Q$ และ $\vec{D} \cdot d\vec{s} = Dds$ ทุกจุดบน ผิวทรงกลม
 จึงได้ $\oint_S D \cdot ds = Q$ แต่ $\vec{D}$ มีค่าคงที่ ตลอดผิวทรงกลม (ความหนาแน่นเส้น

แรงไฟฟ้าสม่ำเสมอทั่วผิวทรงกลม)

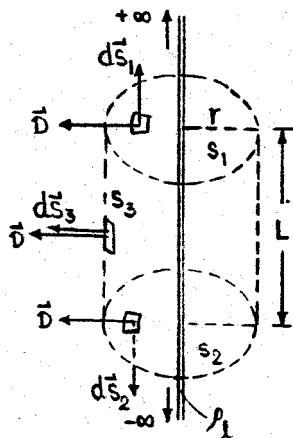
ดังนั้น $D \oint_S ds = Q$ โดย $\oint_S ds =$ พื้นที่ผิวทรงกลม รัศมี $r = 4\pi r^2$

$\therefore D(4\pi r^2) = Q$ หรือ $D = \frac{Q}{4\pi r^2}$ .....*****

ถ้าจุดประจุวางอยู่ใน free space ก็จะได้ค่าความเข้มสนามไฟฟ้า ณ ระยะห่าง r

จากจุดประจุประจุ Q เป็น $E = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 r^2} = \frac{kQ}{r^2}$ หรือ $\vec{E} = \frac{kQ}{r^2} \cdot \vec{a}_R$

การใช้กฎของเกาส์หาความเข้มสนามไฟฟ้า ณ ระยะห่าง r จากประจุไฟฟ้าที่กระจายกันอยู่ อย่างสม่ำเสมอ เป็นเส้นตรงยาวมาก (Line Charge)

ถ้าความหนาแน่น ประจุต่อหน่วยความยาวเป็น ρ_L และเลือกผิวปิด ล้อมรอบ line charge เป็นทรงกระบอก รัศมี r ยาว L โดยที่ line charge อยู่ในแนวแกน ของทรงกระบอก

จาก $\oint_S \vec{D} \cdot d\vec{s} = Q$ จะได้ $\oint_{S_1} \vec{D} \cdot d\vec{s}_1 + \oint_{S_2} \vec{D} \cdot d\vec{s}_2 + \oint_{S_3} \vec{D} \cdot d\vec{s}_3 = Q$
 เพราะว่า $\vec{D}$ มีทิศตั้งฉากกับ $d\vec{s}_1$ และ $d\vec{s}_2$ แต่มีทิศขนานกับ $d\vec{s}_3$ (เส้นแรงไฟฟ้าพุ่งออกตามแนวรัศมี)

$$\therefore \vec{D} \cdot d\vec{s}_1 = 0 ; \vec{D} \cdot d\vec{s}_2 = 0 \text{ และ } \vec{D} \cdot d\vec{s}_3 = D ds_3$$

จึงได้ $\oint_{S_3} D ds_3 = Q$ เนื่องจาก $\vec{D}$ มีค่าคงที่ ตลอดผิวด้านข้างของทรงกระบอก

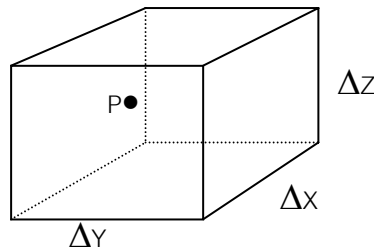
$$\therefore D \oint_{S_3} ds_3 = Q \text{ แต่ } \oint_{S_3} ds_3 = s_3 = \text{พื้นที่ผิวด้านข้างของทรงกระบอก} = 2\pi r L$$

$$\text{จึงได้ } D(2\pi r L) = Q ; \therefore D = \frac{Q}{2\pi r L} \text{ หรือ } D = \frac{\rho_L}{2\pi r} \quad \dots\dots***** \left(\because \rho_L = \frac{Q}{L} \right)$$

$$\text{ดังนั้น } E = \frac{\rho_L}{2\pi\epsilon_0 r} \text{ และ } \vec{E} = \frac{\rho_L}{2\pi\epsilon_0} \cdot \vec{a}_r$$

2. การประยุกต์กฎของเกาส์กับปริมาตรดิฟเฟอเรนเชียล

ถ้าประจุไฟฟ้ากระจายอยู่โดยไม่สมมาตรแล้ว เราก็ไม่สามารถเลือกผิวปิดที่เหมาะสมที่ $\vec{D}$ ในแนวตั้งฉากกับผิวปิดนี้ มีค่าคงที่ หรือเป็น ศูนย์ได้ การอินทิเกรท จะยุ่งยาก เช่นในกรณีกฎของคูลอมบ์ กรณีเช่นนี้ กฎของคูลอมบ์ก็ไม่มีประโยชน์ แต่เราสามารถลดความยุ่งยากนี้ลง และนำกฎของเกาส์มาใช้ได้โดยการเลือกผิวปิดของเกาส์ให้เล็กมาก จนถือได้ว่า $\vec{D}$ มีค่าเกือบคงที่ทั่วผิวปิดของปริมาตรเล็กๆ(ปริมาตรดิฟเฟอเรนเชียล)นี้

พิจารณาจุด $P(X, Y, Z)$ ในสนามไฟฟ้า ถ้าเลือกผิวปิดเป็นกล่องสี่เหลี่ยมเล็กๆ ความยาวเป็น $\Delta x, \Delta y, \Delta z$ ล้อมรอบจุด P โดยจุด P อยู่ที่จุดศูนย์กลางของกล่องดังรูป และความหนาแน่น ฟลักซ์สนามไฟฟ้าที่จุด P มีค่าเป็น

$$\vec{D}_o = D_{o,x}\vec{a}_x + D_{o,y}\vec{a}_y + D_{o,z}\vec{a}_z$$

จากกฎของเกาส์ $\oint_s \vec{D} \cdot d\vec{s} = Q$ จะได้

$$\oint_F \vec{D} \cdot d\vec{s} + \oint_B \vec{D} \cdot d\vec{s} + \oint_L \vec{D} \cdot d\vec{s} + \oint_R \vec{D} \cdot d\vec{s} + \oint_T \vec{D} \cdot d\vec{s} + \oint_{bt} \vec{D} \cdot d\vec{s} = Q$$

เราจะแยกพิจารณาทีละพื้นผิวดังนี้

$$\oint_F \vec{D} \cdot d\vec{s} \equiv \vec{D}_F \cdot \Delta\vec{s}_F = \vec{D}_F \Delta y \Delta z \vec{a}_x = D_{x,F} \Delta y \Delta z$$

เราไม่ทราบค่าที่แน่นอนของความหนาแน่นฟลักซ์สนามไฟฟ้าที่พื้นผิวด้านหน้า ($D_{x,หน้า}$)

แต่หาค่าโดยประมาณได้โดยการกระจายอนุกรมเทย์เลอร์ แล้วพิจารณา 2 เทอมแรก ซึ่งจะได้

$$\begin{aligned} D_{x,F} &\equiv D_{o,x} + \frac{\Delta x}{2} \times \frac{\partial D_x}{\partial x} \\ &\equiv D_{o,x} + \frac{\Delta x}{2} \cdot \frac{\partial D_x}{\partial x} \end{aligned}$$

$$\therefore \oint_F \vec{D} \cdot d\vec{s} = \left(D_{o,x} + \frac{\Delta x}{2} \cdot \frac{\partial D_x}{\partial x} \right) \Delta y \Delta z$$

$$\text{และ } \oint_B \vec{D} \cdot d\vec{s} \equiv \vec{D}_B \cdot \Delta\vec{s}_B = \vec{D}_B \cdot (\Delta y \Delta z)(-\vec{a}_x) = -D_{x,B} \Delta y \Delta z$$

$$\text{โดย } D_{x,B} \equiv D_{o,B} - \frac{\Delta x}{2} \cdot \frac{\partial D_x}{\partial x} \quad \therefore \oint_B \vec{D} \cdot d\vec{s} \equiv \left(-D_{o,x} + \frac{\Delta x}{2} \cdot \frac{\partial D_x}{\partial x} \right) \Delta y \Delta z$$

$$\text{จึงได้ } \oint_F \vec{D} \cdot d\vec{s} + \oint_B \vec{D} \cdot d\vec{s} \equiv \frac{\partial D_x}{\partial x} (\Delta x \Delta y \Delta z)$$

$$\text{และในทำนองเดียวกัน } \oint_L \vec{D} \cdot d\vec{s} + \oint_R \vec{D} \cdot d\vec{s} \equiv \frac{\partial D_y}{\partial y} \Delta x \Delta y \Delta z$$

$$\oint_T \vec{D} \cdot d\vec{s} + \oint_{BT} \vec{D} \cdot d\vec{s} \equiv \frac{\partial D_z}{\partial z} \Delta x \Delta y \Delta z \quad \text{ดังนั้น}$$

$$\oint_s \vec{D} \cdot d\vec{s} \equiv \left(\frac{\partial D_x}{\partial x} + \frac{\partial D_y}{\partial y} + \frac{\partial D_z}{\partial z} \right) \Delta x \Delta y \Delta z$$

หรือ $\boxed{\oint_s \vec{D} \cdot d\vec{s} = Q \equiv \left(\frac{\partial D_x}{\partial x} + \frac{\partial D_y}{\partial y} + \frac{\partial D_z}{\partial z} \right) \Delta v}$ *****

:กฎของเกาส์สำหรับปริมาตรดิฟเฟอเรนเชียล

ตัวอย่างที่ 2 จงหาประจุในปริมาตรที่มี $1 \leq r \leq 2m$ ในพิกัดทรงกลม ถ้า

$$\rho_v = \frac{5 \cos^2 \phi}{r^4} \dots C / m^3$$

วิธีทำ จาก $dQ = \rho dv$

ประจุเชิงปริมาตร $Q = \int_V \rho_v dv$

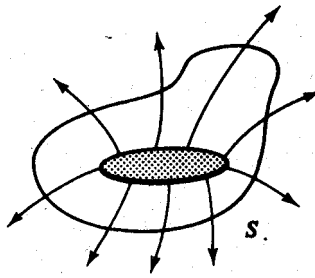
$$= \int_0^{2\pi} \int_0^\pi \int_1^2 \left(\frac{5 \cos^2 \phi}{r^4} \right) r^2 \sin \theta dr d\theta d\phi$$

$$=$$

$$=$$

$$= 5\pi \text{ C} \quad \text{ตอบ}$$

ตัวอย่างที่ 3 มีฟลักซ์ (ψ) สุทธิเท่าใดที่ผ่านผิวปิด S ดังแสดงในรูป โดย S บรรจุประจุที่กระจายตัวในรูปของระนาบคิสม์รัศมี 4m ด้วยความหนาแน่น $\rho_s = \frac{(\sin^2 \phi)}{2r} \dots (C / m^2)$

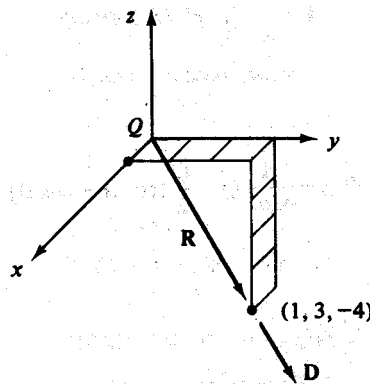
วิธีทำ จาก $\psi = Q_{enc} = \int_0^{2\pi} \int_0^{\pi/2} \left(\frac{\sin^2 \phi}{2r} \right) r dr d\phi$; ประจุเชิงพื้นผิว $Q = \int_S \rho_s ds$

$$=$$

$$=$$

$$= 2\pi \text{ C} \quad \text{ตอบ}$$

ตัวอย่างที่ 4 ประจุชนิดจุด $Q = 30 \dots nC$ อยู่ที่กำเนิดในระบบพิกัดฉาก จงหาความหนาแน่นฟลักซ์ (D) ที่ (1,3,-4)

วิธีทำ จาก $\vec{D} = \frac{Q}{4\pi R^2} \cdot \vec{a}_R$

$$= \frac{30 \times 10^{-9}}{4\pi(26)} \cdot \left(\frac{\bar{a}x + 3\bar{a}y - 4\bar{a}z}{\sqrt{26}} \right)$$

$$= (9.18 \times 10^{-11}) \left(\frac{\bar{a}x + 3\bar{a}y - 4\bar{a}z}{\sqrt{26}} \right)$$

$$D = 9.18 \dots \dots pC / m^2 \quad \text{ตอบ}$$

ตัวอย่างที่ 5 จงหาฟลักซ์ ที่ผ่านพื้นที่ขนาด 1 m^2 ซึ่งตั้งฉากกับแกน x ที่ $x = 3\text{m}$ เมื่อกำหนดให้ $D = 10x\bar{a}_n \dots \dots C / m^2$

วิธีทำ เนื่องจาก D มีค่าคงที่และตั้งฉากกับพื้นที่นี้

$$\psi = DA \dots, D = 10(3)\bar{a}_n \dots; A = 1\text{m}^2$$

$$\therefore \psi = 30(C / m^2)(1\text{m}^2)$$

$$= 30 \quad \quad \quad C \quad \quad \quad \text{ตอบ}$$

ตัวอย่างที่ 6 เส้นสนามไฟฟ้าเอกกรุป (uniform electric flux) มีความหนาแน่นสนามไฟฟ้า $\bar{D} = 2 \dots C / m^2$ อยู่ในทิศทางเวกเตอร์ $3\bar{a}x - 4\bar{a}y$ จงหาขนาดของเส้นสนามไฟฟ้าที่ผ่านระนาบ yz บริเวณ $y = 0, y = 1, z = 0, z = 1$

วิธีทำ

$$\bar{a}_R = \frac{3\bar{a}x - 4\bar{a}y}{\sqrt{9+6}} = \frac{3\bar{a}x - 4\bar{a}y}{5}$$

$$\bar{D} = |\bar{D}| \cdot \bar{a}_R = \frac{2}{5}(3\bar{a}x - 4\bar{a}y) = 1.2\bar{a}x - 1.6\bar{a}y$$

$$\therefore \bar{D} = D_x \bar{a}x + D_y \bar{a}y$$

จากโจทย์ จะเห็นว่า เฉพาะ D_x ในทิศทาง $\bar{a}x$ เท่านั้น ที่ผ่านระนาบ yz บริเวณ $y = 0, y = 1, z = 0, z = 1$ นั่นคือ มีพื้นที่ $s = 1\text{m}^2$

$$\therefore \psi = D_x \cdot S = 1.2 \times 1 = 1.2 \dots \dots \dots C \quad \text{ตอบ}$$

ตัวอย่างที่ 7 ประจุเชิงเส้นแบบเอกกรุป (uniform line charge) มีค่า $\rho_L = 30\pi \dots C / m$ อยู่บนเส้นตรงตลอดแนวของแกน Z จงหาขนาดของความหนาแน่นสนามไฟฟ้าที่อยู่ในทิศทางของเวกเตอร์ $-\bar{a}x + 2\bar{a}y - 2\bar{a}z$ ที่จุด $(2,0,0)$

วิธีทำ $\bar{D}$ ที่อยู่ในทิศทางของ $-\bar{a}x + 2\bar{a}y - 2\bar{a}z$ คือ

$$\bar{D} = \frac{\rho_L}{2\pi\rho} \cdot \bar{a}_n$$

$$\bar{a}_n = \frac{-\bar{a}x + 2\bar{a}y - 2\bar{a}z}{\sqrt{1+4+4}} = \frac{-\bar{a}x + 2\bar{a}y - 2\bar{a}z}{3}$$

$$\vec{D} = \frac{30\pi}{2\pi(2)} \cdot \left(\frac{-\vec{a}_x + 2\vec{a}_y - 2\vec{a}_z}{3} \right) = \frac{5}{2} (-\vec{a}_x + 2\vec{a}_y - 2\vec{a}_z) \dots C / m^2$$

เนื่องจาก $\vec{D}$ ที่จุด (2,0,0) อยู่ในทิศทางของ $\vec{a}_x$ เท่านั้น

∴ ขนาดของความหนาแน่นสนามไฟฟ้า = $\vec{D} \cdot \vec{a}_x$

$$\begin{aligned} \vec{D}_x &= \frac{5}{2} (-\vec{a}_x + 2\vec{a}_y - 2\vec{a}_z) \cdot \vec{a}_x \\ &= 2.5 \text{ C/m}^2 \end{aligned} \quad \text{ตอบ}$$

ตัวอย่างที่ 8 ถ้าความหนาแน่นประจุ $\rho_V = 5r \dots (C / m^3)$ ในระบบพิกัดทรงกลม จงใช้กฎของเกาส์หาความหนาแน่นฟลักซ์สนามไฟฟ้าจากประจุนี้

วิธีทำ จาก $\psi = \oint_S \vec{D} \cdot d\vec{s} = Q_{enc} = \int_V \rho_V dv$

$$\therefore \oint_S (D_r \vec{a}_r + D_\theta \vec{a}_\theta + D_\phi \vec{a}_\phi) (r^2 \sin \theta d\theta d\phi) \vec{a}_r = \int_V 5r (r^2 \sin \theta dr d\theta d\phi)$$

$$\oint_S D_r r^2 \sin \theta d\theta d\phi \dots = \dots 5 \int_V r^3 \sin \theta dr d\theta d\phi$$

$$D_r r^2 \oint_S \sin \theta d\theta d\phi = 5 \int_V r^3 \sin \theta dr d\theta d\phi$$

$$D_r r (4\pi r^2) = 5 \left[\frac{r^4}{4} \right]_0^r (4\pi) = \frac{5}{4} r^4$$

$$D_r = \frac{5}{4} r^2 \quad \text{หรือ} \quad \vec{D} = \frac{5}{4} r^2 \cdot \vec{a}_r \quad \text{ตอบ}$$

แบบฝึกหัดท้ายบท

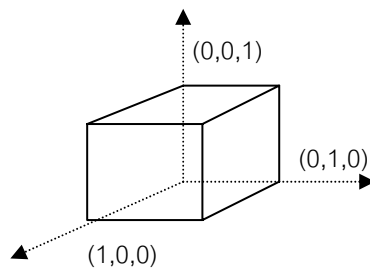
1. กำหนด $\vec{D} = z\rho \cos^2 \phi \vec{a}_z \dots C / m^2$

(ก) จงหาความหนาแน่นประจุไฟฟ้า ณ จุด $(1, \pi/4, 3)$

(ข) จงหาประจุไฟฟ้าที่ถูกปิดล้อมด้วยรูปทรงกระบอกรัศมีหนึ่งเมตร สูง $-2 \leq z \leq 2 \dots m$

คำตอบ (ก) 0.5 C/m^2 (ข) $\frac{4\pi}{3} \dots C$

2. กำหนด $\vec{D} = y\vec{a}_x + x\vec{a}_y + z\vec{a}_z$ จงหาเส้นสนามไฟฟ้าที่ออกจากเส้นปริมาตรลูกบาศก์ดังรูป

คำตอบ $Q = \psi = 1C$

3. กำหนด $Q = 100 \mu C$ ในอากาศ อยู่ที่จุด เริ่มต้น จงหาเส้นสนามไฟฟ้าทั้งหมดที่ผ่านผิวทรงกลมระหว่าง $45^\circ < \theta < 120^\circ$ รัศมี $r = 4$ เมตร ที่มุม ϕ ใดๆ

คำตอบ $-50 \times 10^{-6} (\cos 120^\circ - \cos 45^\circ)$

4. จงหาขนาดของความหนาแน่นฟลักซ์ไฟฟ้า ณ จุด $P(3, -4, 5)$ ภายในสนามของ

(ก) จุดประจุ $0.2 \mu C$ ที่จุด Origin (ข) Line Charge $\rho_L = 30 \dots nC / m$ แนวแกน Z

(ค) ประจุเชิงผิว $\rho_S = 0.07\pi \dots nC / m^2$ ระนาบ $X = 5$

คำตอบ (ก) $318.3 pC/m^2$ (ข) $954.9 pC/m^2$ (ค) $109.96 pC/m^2$

5. ปริมาณสุทธิ ภายในลูกบาศก์ที่มีศูนย์กลางอยู่ที่จุด Origin มีด้านขนานกับ แกนทั้ง 3 ความยาว

ด้านละ 2 เมตร ถ้าความหนาแน่นประจุมีค่าเป็น $\rho_V = 50x^2 \cos\left(\frac{\pi}{2}y\right) \dots mC / m^3$

คำตอบ $84.9 \mu C$

6. ถ้าความหนาแน่นประจุพิกัดทรงกลมมีค่าเท่ากับ $\rho = \frac{\rho_o}{(r/r_o)^2} \cdot e^{-r/r_o} \cdot \cos^2 \phi$ จงหา

ปริมาณประจุภายในทรงกลมรัศมี $r = r_o$; $r = 5r_o$ และ $r = \infty$

คำตอบ $3.97 \rho_o r_o^3$; $6.24 \rho_o r_o^3$; $6.28 \rho_o r_o^3$

7. ตัวนำทรงกระบอกกรวยรวมแกนยาวอนันต์ โดยทรงกระบอกในมีรัศมี a ทรงกระบอกนอกมีรัศมี

b มีประจุกระจายอย่างต่อเนื้อสม่ำเสมอ ρ_S บนผิวของตัวนำ จงหาความเข้มสนามไฟฟ้า ($\vec{D}$) ที่ระยะ r จากแกนของทรงกระบอก เมื่อ $a < r < b$

คำตอบ $D_r = \frac{\rho_s}{r} \cdot a$ หรือ $E_r = \frac{\rho_s a}{\epsilon_o r}$ หรือ $\vec{E}_r = \frac{\rho_s a}{\epsilon_o r} \cdot \vec{a}_r$